

Погибель Саннахерибова

Микола Костомаров

З "Єврейських мелодій" Байрона

Ассірійці прийшли, як вовки навмання;
Все їх військо у пурпурі й золоті ся;
Їх списи, мов на озері зорі, блистіли
У той час, як тихі галілейські хвилі.

Як улітку зеленім на дереві листи,
Вояків тих увечері шики густі;
Як по осені листя на дереві сухеє,
Усе військо уранці тихе й неживеє.

Анголь смерті огнявим крилом розмахнув
І в лице ворогам, супроти їх, подув;
І їх очі закрилися й похолоділи,
І серця обважніли, й уста онеміли.

І, роззявивши ріт, повалився там кінь:
Вже не стане на дибки, не прискне вже він;
З його піна застила біліє на глині,
Як той вал, що розб'ється об дику скелину.

І лежать їх їздці там поблідлі й бридкі,
На лиці в їх роса, ржа поїла сітки;
Їх наміти тихі, корогви їх не мають,
Їх списи не підняті і в сурми не грають.

І ассурові вдови голосять із жалю,
І розбились шайтани у храмі Ваала;
Із язиків сильнішому міч не поміг –
І сильніший розтаяв пред Богом, як сніг!